1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 8 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De regtbank te Maastricht en de regering.

Het is niet aan de regering te wijten, indien de Officier bij eene Regtbank eene onberadene vervolging instelt en Regters aantreft, die dezelve met welgevallen opnemen, en daarop eene veroordeeling uitspreken. — De menschelijke geest; ook die van Officieren der Justitie en van Regters en Regters-plaatsvervangers, is aan wonderlijke dwaling onderhevig. — Het was na 1838 te voorzien dat er wonderlijk regt in Nederland zoude worden gesproken, nu in een land, dat geen tien regtsgeleerden van grooten naam telt, vijfhonderd regters moesten worden benoemd, om hetzelve civiel en crimineel, bij wege van eenvoudige en correctionele policie, op de schaal der geregtigheid te wegen of met het zwaard derzelve te treffen. —

Alles werd opgezocht en bijeen geraapt, om dat leger van Regters te recruteren; advocaten, wien de practijk had verlaten en anderen, die nooit practijk hadden gehad; procureurs, welke het concluderen begon te vervelen; ambtenaartjes van allerlei administratien en niet weinig *flaneurs*, hebbende het predicaat van MEESTER voor hunnen naam, moesten de, door de zamenstelling van elf Hoven, ontledigde regtbanken vullen. — Dat alles hebben wij te danken aan onze naam-vertegenwoordiging; zij heeft gezwoegd en geploegd, om den akker van THEMIS met vaders en zonen, broeders en neven te kunnen bezaaijen. Gelukkig, driewerf gelukkig Nederland!

Aan de vruchten kent men den boom; het vonnis der Maastrichtsche Regtbank is een der vruchten: wij zouden eene geheele staal-kaart van keurige regterlijke uitspraken, sedert 1838, kunnen leveren, maar toch moeite hebben, om er een te vinden, zoo uitstekend in onzin, als die veroordeeling tot vijfjarige gevangenis, wegens, eene aardigheid. — Het is niet eens noodig dit aan te wijzen; een kreet is door het geheele land tegen die regterlijke uitspraak opgegaan; maar er is hier eene andere vraag van meer gewigt en die is of de regering vreemd is aan de vervolging van den landmeter LINDIES.

Wil de regering die vervolging, dan wil zij geene vrijheid, dan wil zij op alle mogelijke wijze de beoordeeling harer handelingen fnuiken; de vrijheid zoude dan haren besten steun, haren eersten verdediger hebben verloren. —

Dit zal nu moeten blijken; dit zal blijken uit de conclusie van den Procureur-Generaal bij het Hof van Limburg. — Art. 5 der wet op de regterlijke organisatie bepaalt:

« De ambtenaren bij het openbaar Ministerie « zijn verpligt de bevelen na te komen, welke « hun in hunne ambtsbetrekking, door de daar- « toe bevoegde magt, van wege den Koning, « zullen worden gegeven." —

Het vonnis der Maastrichtsche Regtbank is thans bij de regering bekend; is het buiten de regering om, uitgelokt en verkregen, zij zal er geen deel aan hebben; maar van het oogenblik af, dat de Procureur-Generaal in Limburg er de bevestiging van mogt eischen, zal het de de regering zijn, welke er haar zegel aan hecht; want aan de regering staat het om dien ambtenaar te bevelen de vernietiging van het vonnis der Maastrichtsche Regtbank te eischen. —

Wil de regering de zaak der vrijheid niet geheel verloochenen, welnu, zij toone het. Wij zullen *acte* nemen van hetgeen in deze de regering zal doen. —

Vraagt de Procureur-Generaal de bevestiging van het vonnis, dan doet hij het onder toelating der regering, dan weten wij welke beginselen de regering is toegedaan en wat wij van haar te wachten hebben; vraagt daarentegen de Procureur-Generaal de vernietiging, dan mogen wij met de regering verschillen, wij blijven toch in haar erkennen eene beschermster, op wie wij eindelijk, bij de altijd klimmende uitspattingen eener *onontbindbare* vertegenwoordiging, met grond onze hoop zouden kunnen vestigen. —

De regering zie toe, wat zij doet.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

LIVORNO, den 24. April. De berigten uit Rome zijn niet gunstig. Te Rimini zijn 6 pauselijke vrijwilligers vermoord. De karabiniers waren steeds in de wapenen, doch hadden de rustverstoorders nog niet gevat. Te Faenza hadden ook twee moorden plaats gehad van pauselijke ambtenaren. In Rome zelve waren de troepen geconsigneerd. De Oostenrijksche garnizoenen in de vestingen Ferrara en Comachio werden versterkt. In het Napelsche was het rustig.

DUITSCHLAND.

BREMEN, den 30. April. Gedurende den afgeloopen nacht is in de Wachtstrasse, in een wijnhuis, brand ontstaan, die jammerlijke gevolgen had. Het vuur nam zoo snel toe, dat geen der op de bovenverdiepingen zich bevindende personen langs den trap naar buiten konde geraken; gelukkiglijk werden 7 menschen door behulp van eene ladder gered en onder deze eene moeder met een kindje in den arm, doch de vader, de tooneelspeler *Pfeifer*, was in zijnen angst uit het raam gesprongen, waardoor hij zich zwaar aan het hoofd bezeerde en een been brak; intusschen wanhoopt men niet aan zijn herstel. Twee meisjes en een kind worden nog vermist; men verhaalt dat het lijk van dit laatste onder het puin is gevonden. (*Wes. Z.*)

— Eene opvallende gebeurtenis, welke met de zaak der matigheid in verband staat, wordt in de dagbladen medegedeeld: Dat men somtijds door veel goeds te willen veel nadeeligs kan veroorzaken, bewijst het volgende voorval, hetwelk onlangs in Lithauen plaats greep. Een geestelijke had in zijne gemeente een dronkaard, die, in weerwil van alle vermaningen en beloften van beterschap, telkens en altijd in zijne kwade neiging verviel en zich dan zoodanig aan den drank overgaf, dat hij alle bewustzijn verloor. Nadat de pastoor den slaaf van den drank, bij zekere gelegenheid weder gestreng tot beterschap had vermaand, en deze dan ook stellig beterschap beloofd had, besloot hij in zijnen ijver om het heil van de leden zijner gemeente te bevorderen, de belofte van den dronkaard zoo plegtig mogelijk te maken, opdat er een goed voorbeeld zou gesteld worden. Lithauers zijn, over het algemeen, veel godsdienstiger dan de Duitschers en hechten nog veel aan een zeker bijgeloof. Hij brengt den dronkaard alzoo voor de verzamelde gemeente in de kerk en doet hem eenen plegtigen eed voor het altaar zweren, den drank voor altijd vaarwel te zeggen, en hij verheugt zich, op deze wijze, weder eene ziel voor den hemel te hebben gewonnen. Na geëindigde godsdienst, wordt de schijnbaar gebeterde dronkaard door zijne oude drinkebroêrs weder aangeklampt, en, uit spijt over zijnen voorhligen eed, bedrinkt hij zich, een uur na die plegtigheid dermate, dat hij schijndood door zijne bloedverwanten naar huis gebragt wordt. Deze beleggen nu eenen familie-raad en besluiten, na eenige beraadslaging, tot den dood des zondaars, dewijl hij toch, wegens de schennis van zijnen plegtigen eed, onfeilbaar aan den satan moest overgeleverd zijn, en opdat zulk een dienaar van den satan niet ook nog over hen zelven eenig onheil brengen mogt. Zij bereiden daarop een giftdrank uit rottekruid, gieten het den bewusteloozen beschonkene in den hals, en deze geeft, spoedig daarop onder geweldige stuiptrekkingen den geest. Het onderzoek, tegen deze misdadigers, welke zich voorstelden een goed werk te doen, ingesteld, wordt door de openbare magt ijverig voortgezet.

FRANKRIJK.

— Voor eenigen tijd heeft een zonderling voorval plaats gehad, in eene der buitengemeenten van het departement Creuse:

Eene arme vrouw, uit het vlek Ladepeyne, stierf daags voor hare verwachte bevalling. Toen men haar wilde kisten, ontdekte eene vrouw, dat de vrucht nog leefde, niettegenstaande de vrouw reeds vierentwintig uren dood was. Men ging dit berigten aan den heer *de la Rochette*, Maire der gemeente, die bedlegerig was ten gevolge van een schot, dat hem de linkerhand had verbrijzeld. Hij liet dadelijk eenen geneeskundige halen, die evenwel zoover af woonde, dat er geen hoop bestond, hem tijdig genoeg bij het lijk te kunnen brengen. Daar de teekenen van leven bij de vrucht allengs begonnen te verminderen, ging de Maire in persoon naar het lijk en op de aandrang van den Priester en in tegenwoordigheid van vele personen, ging hij over tot de lijkopening, en had de zelfvoldoening een levendig wezen uit hetzelve te behouden. Het kind werd met gejuich door de aanwezigen begroet en door den Priester in persoon naar de kerk overgebragt en gedoopt.

De heer *la Rochette* had nimmer, noch in de genees- noch in de heelkunst gestudeerd en zijne daad is des te merkwaardiger, omdat hij zich slechts van ééne hand kon bedienen.

SPANJE.

— Den 18. April heeft te Lugo, in Gallicie, eene aardbeving eene groote schrik verspreid. Dezelve ging met een geluid vergezeld even als dat van het afschieten van zwaar geschut, welk geluid niet onder de aarde, maar boven de huizen scheen te gaan. Het water van de Minho, in de nabijheid der minerale baden, was zoodanig in beweging, dat het scheen te koken. De beweging ging van het noorden naar het zuiden, en de schok was zoo geweldig, dat in de magazijnen goederen van derzelver plaats vielen.

BELGIE.

— Men schrijft uit Thielt van 29. April, aan het *Organe des Flandres*:

« Een verschrikkelijk ongeluk heeft onze stad in diepe droefheid gedompeld. De landman *Augustin Coussens*, wonende op eene hoeve, toebehoorende aan den heer *van Tieghem* van Gend, is vader van vier kinderen, drie zonen en eene dochter. Van de drie broeders zijn er ongelukkiglijk twee waanzinnig; de eerste is geplaatst in het krankzinnigen-gesticht te Gend; de tweede, *Léonard*, woonde bij zijnen vader in. Ofschoon van het gebruik zijner verstandelijke vermogens beroofd, had hij zich nooit aan eenige buitensporigheid schuldig gemaakt, tot dat hij, verleden Zondag, in den namiddag, zijne zuster op eene verschrikkelijke wijze vermoordde. De derde zoon der *Coussens* was voor het eerst, sedert zes maanden, naar de vesper gegaan en de vader deed eene wandeling in den omtrek. Behalve den ongelukkigen waanzinnige, bevond er zich in de gezegde woning niemand dan zijne zuster en een bediende. Deze laatste had zich juist naar den stal begeven toen hij eensklaps een buitengewoon rumoer vernam; terstond spoedde hij zich naar de hoeve, maar vermogt niet er binnen te komen, daar alle deuren door den krankzinnigen *Leonard* zorgvuldig gesloten waren. Na herhaalde vergeefsche pogingen ging hij den vader zoeken en kwam weldra met dezen terug, die door een venster in de woning wist te klimmen. De ongelukkige jongeling, gewapend met een' schop, bood zijnen vader een' hardnekkigen wederstand en bragt hem onderscheidene zoo diepe wonden toe, dat deze thans in groot levensgevaar verkeert; reeds is hem het laatste oliesel toegediend. Gedurende den strijd tusschen vader en zoon, was de jongere zoon van de vesper teruggekeerd; met een' gaffel gewapend, drong hij met geweld, doch niet zonder gevaar, de woning binnen. Daarin ondersteund door de toegeschotene bedienden, gelukte het hem een groot bebloed mes aan de handen zijns broeders te ontwringen en hem te knevelen. Daarop treedt hij in het aangrenzend vertrek, waar een vreesselijk schouwspel zich aan hem voordoet: daar lag de ongelukkige *Rosalie* ontzield ter neder, met eene diepe snede in den hals en verscheidene wonden in het aangezigt; hare handen waren als het ware verpletterd en verguisd en alles toonde aan, dat zij eenen wanhopigen tegenstand aan haren moordenaar geboden had. Nooit had dezen den minsten afkeer van zijne zuster aan den dag gelegd; zelfs scheen hij haar innig lief te hebben. De beklagenswaardige vader is deerlijk gehavend. Gisteren avond heeft de politie den ongelukkigen krankzinnige naar de gevangenis overgebragt."

— Dezer dagen is er te Westvleteren (West-Vlaanderen) een hoogst zeldzaam huwelijk voltrokken. Eene 93-jarige vrouw, genaamd *Rissen*, weduwe *Mazereel*, ging trouwen met den 33-jarigen jongman *Parrain*. Deze vrouw heeft, sedert het onlangs voorgevallen overlijden van haren tweeden echtgenoot nog meer aanzoeken tot een derde huwelijk gehad. Het blijkt, daarenboven nog, dat zij de prete-moei van haren aanstaanden echtgenoot is. — Dit huwelijk kan bewijzen, dat, zoo wel op het land als in de steden, het belang dikwijls de eerste beweegreden is

voor schoolsche vereenigingen, en wij niet meer in tijden eren, toen koningen herderinnetjes ten huwelijk namen.

NEDERLANDEN.

KAMPEN, den 4. Mei. De eerste meidagen, die 't vruchtgeboomt in bloei vonden, missen hier al 't poëtische, hun van ouds toegedicht. Wel graast het rundvee in de weiden, een troep spreeuwen roert de snavels, een paar leeuwerikken laat zich nu en dan hooren, de zon komt vroeg op en bestraalt hier of daar een kievitsei en een bosje radijs, ook de bloemen doen hun best om Meja's intreê met geuren en kleuren te vieren en op te luisteren; maar 't regte wass ontbreekt aan dat alles. Geen dauw of regen verfrischt het jeugdig groen, een koude oostenwind blaast troosteloos over de uitgedroogde velden, doet den wandelaar huiveren en overdekt de diligence-reizigers met fijn stof. Maar dat was nog te dragen zonder een fatalen dikken, stikkenden damp, uit het oosten aangedreven, die de lente als een rouwkleed omgeeft, de blinkendste zonnestralen beneveld, mensch en dier doet kwijnen en al wat adem heeft in onlust dreigt te verstikken. 't Weetgierig Holland heeft reeds menige prijsvraag uitgevaardigd om den oorsprong dezer plaag op 't spoor te komen, doch veelal vruchteloos; thans evenwel, zegt men, is 't raadsel voor altijd opgelost, wordende den kwellenden damp door niets anders verwekt dan 't heftig sigaren rooken van 't garnizoen van Koevorden.

LEEUWARDEN, den 2. Mei. Op heden den 2. Mei hebben de Oud-Boekdrukker en Boekverkooper *Sipke IJsbrands van der Werff*, oud bijna 79 jaren, en zijne huisvrouw *Hendrina Jan Jochems Smeding*, oud ruim 78 jaren, met hunne kinderen en kindskinderen het hoogst zeldzame feest gevierd van hun *zestigjarig Huwelyk*, dat op den 2. Mei 1784 werd voltrokken.

MIDDELBURG, den 6. Mei. Men verneemt, dat de arrondissements-regtbank alhier, den 1. dezer, wegens de vacature van regter, ontstaan door het overlijden van den heer mr. *J. T. A. van Maanen*, ter voldoening aan art. 52 der wet op de regterlijke organisatie, heeft opgemaakt eene lijst van aanbeveling van drie kandidaten, en dat daarop zijn geplaatst de heeren mrs. *J. W. de Bruyn*, substituut-griffier bij dezelve regtbank, *A. W. Snouck Hurgronje*, regter in de arrondissements-regtbank te Zierikzee, en *H. F. Lantsheer*, substituut-griffier bij het provinciaal geregtshof in Zeeland.

GEMENGDE DINGEN.

De heer M. Polano is uitermate in zijn schik, wegens het afschaffen der brevetten voor geneesmiddelen in Frankrijk, en vult over dat onderwerp bijna twee colommen in den Nieuwen Rotterdammer; 't is raar dat ZEd. niet bedacht, hoe in zekeren zin *ieder recipé* een gebrevetteerd geneesmiddel is. — Er is harddraverij te Leeuwarden gehouden; welke de eerste der spoorweg-actiën heeft gedrukt. — De koning van Napels, die bijna ad patres was gegaan, zal eerlang zijne staten dezerzijds de zee-engte gelegen, een bezoek geven en, alleen om menschen te zien, een groot exercitie-leger bij Palermo laten zamen trekken. — Te Amsterdam is een rijtuig dat in de Nes voor een nachthuis heeren en dames wachtte, op hol geraakt. — Generaal Prim zal zich van Madrid naar Engeland begeven om met Espartero een praatje te houden. — De Maastrichtsche regtbank schijnt een gezworen vijand van de Oedipussen te zijn; de vertalers en verspreiders van het werk van Ossiander in 1834, zijn aan geenerlei vervolgingen blootgesteld geweest; Lindjes te Heerlen daarentegen moet voor vijf jaar naar de kast; waarom? Ossiander schreef *positief*; die raadsels hebben altijd iets stekeligs en kwaadaardigs, hetwelk hetzelve een leelijk aanschijn geeft en strafbaar maakt. — De cardinaal Pacca heeft het tijdelijke met het eeuwige verwisseld. — De Amsterdamsche componist Berlijn brengt de *duicelsbrug in muziek*. — De Kamper Courant bedraalt den Helicon. — De civile stand te Rotterdam heeft een buitenkansje voor de schatkist verzonnen; die *trouwen* wil, moet de trouw-ceduлen zijner ouders, die geborene en overledene kinderen aangeeft, moet zijne eigene trouw-cedul mede brengen, etc.; kosten en lasten anders niet, dewijl dergelijke stukken veeltijds in het ongerede raken; bij welke wet worden die requisitiën gevorderd? — Een aantal gouden snuifdoozen zijn door den Grootvorst van Rusland in Nederland uitgedeeld; al wederom dobre, dobre. — In Belgie zullen de beleenbanken hervormd worden. — Een spoorweg staat op het punt het schilderachtige Napels met het heilige Rome te vereenigen; de minister van financien laat de balken door zijne vrienden leveren. — Weldra zal te Nijmegen beslist zijn of onze Staten al of niet hunnen eed getrouw zijn. — Onze Marianne is te Berlijn gearriveerd. — Te Lugo heeft de aarde boven de huizen gebeefd. — Het proces van D. O'Connel is uitgesteld (tot anno curentis in het eeuwige leven?) — Minister van Hall zal voortaan audientie geven op den naamdag van Thor in plaats op dien van Woden. — Koning Leopold staat weder op het punt een luchtje te scheppen; zijne Belgische Majesteit is een gepersionifideerde postchaise; vreest Z. M. dan niet, dat, vroeg of laat, de bierbuiken op het denkbeeld komen, *dat zy hem missen kunnen?* — De Hollandsche Spectator heeft weder een No. uitgegeven. — In de klucht: « Deurwaarder Lustig" genaamd, zingt het dienstmeisje *« ik heb geld, ik heb geld"* etc. — Baron Rotschild leent weder geld aan Napels; een zeldzame vriend die Baron Rotschild!

MENGELINGEN.

Aardigheden uit Moliere.

Quoi, tout ce grand projet, qui m'a mis en courroux
Tu l'es formé pour moi, *Mascarille?*
— Oui, pour vous! Mais puisqu'on reconnait si mal mes bons offices,
Qu'il me faut de la sorte essuyer vos caprices,
Et que, pour récompense, on s'en vient, de hauteur,
Me traiter de *Faquin, de lâche, d'imposteur,*
Je m'en vais.......
— Il est vrai, je t'ai dit de trop grosses injures;
Mais que ces *Deux Louis* guérissent tes blessures.
— Hé tout cela n'est rien; je suis tendre à ces coups;
Il faut de ses amis endurer quelque chose.

———

Il ne faut pas douter qu'il fera ce qu'il peut,
Et s'il a de l'argent, qu'il pourra ce qu'il veut.
Pour moi j'en suis ravi; voilà la récompense
De vos brusques erreurs, de votre impatience.

———

Ah! le facheux *paquet* que nous venons d'avoir!
Le sort a bien donné la baye a mon espoir;
Et, bien a la malheure est il venû d'Espagne
Ce *coureur* que la foudre et la Grece accompagne.
Jamais, certes, jamais plus beau commencement,
N'eut eu si peu de temps plus triste événement.

———

Et pourtant *Trufaldin*,
Est si bien imprimé de ce conte badin
Mord si bien a l'appas de cette ruse
Qu'il ne veut point souffrir qu'on le desabuse.

———

Courage, mon garçon, tout heure nous accompagne
Mettons flamberge au vent, et bravoure en campagne.

L. Etourdi.

Dis-moi un peu, Chevalier, crois-tu que *Lysandre* ait de l'esprit?

Oui sans doute, et beaucoup.

C'est une chose qu'on ne peut pas nier.

La critique de l'ecole de femmes.

Ah. Scapin, si tu pouvois trouver quelque intention, forger quelque machine, pour me tirer de l'affaire où je suis, je croirois t'être redevable de plus que la vie.

A vous dire la vérité, il y a peu de choses qui me soient impossibles, quand je veux m'en mêler. J'ai sans doute reçu du ciel un genie assez beau pour toutes les fabriques de ces gentillesses d'esprit, de ses galanteries ingénieuses à qui le vulgaire ignorant donne le nom de fourberies; et je puis dire sans vanité, qu'on n'a guères vu d'homme qui fut plus habile ouvrier de ressorts et d'intrigues, qui ait plus acquis, plus de gloire que moi dans ce noble metier. Mais, ma foi, la mérite est trop maltraité aujourd'hui, et j'ai renoncé à toutes choses, depuis certain chagrin d'une affaire qui m'arriva.

Comment, quelle affaire, *Scapin?*

Une aventure où je me brouillai avec la *Justice.*

La *Justice?*

Oui, nous eûmes un petit démelé ensemble.

Toi, et la Justice!

———

Mon dieu, *Scapin*, fais nous un peu ce recit, qu'on m'a dit qui est si plaisant, du stratagème dont tu t'es avisé pour tirer de l'argent de ton vieillard avare?

Je me plais à tenter des entreprises hazardeuses.

A quoi diable te vas tu t'amuser?

De quoi diable te mets tu en peine?

C'est que je vois que, sans necessité, tu vas courir risque de t'attirer une venue de coups de bâton,

Hé bien, c'est aux dépens de mon dos et non pas du tien.

Il est vrai que tu es maître de tes épaules et tu en disposeras comme il te plaira.

Ces sortes de périls ne m'ont jamais arrêté; et je hais ces coeurs pusillanimes, qui pour trop prevoir les suites des choses, n'osent rien entreprendre.

Les Fourberies de Scapin.

Nous ne savons, déesse, comment faire,
Dans ce chagrin qu'on voit nous accabler,
Notre respect veut se taire,
Notre zèle veut parler,
Parlez, mais si vos soins aspirent à me plaire,
Laissez tous vos conseils pour une autre saison,
Et ne parlez de ma colère,
Que pour dire que j'ai raison,
Vous avez plus que nous de clartés, de sagesse,
Pour juger ce qui peut être digne de vous.
Mais pour moi, j'aurais cru qu'une *grande déesse*
Devrait moins se mettre en courroux.
Et c'est là la raison de ce courroux extrême.
Plus mon rang a d'éclat, plus l'affront est sanglant;
Et, si je n'étais pas dans ce degré suprême
Le dépit de mon coeur serait moins violent.
— VOILA COMME L'ON FAIT; C'EST LE STILE DES HOMMES ILS SONT IMPERTINENTS DANS LEURS COMPARAISONS.

Psische.

Un homme sage est au dessus de toutes les injures qu'on lui peut dire; et la grande réponse qu'on doit faire aux outrages c'est la modération et la patience.

La Bourgeois Gentilhomme.

Ce ne sont point à nos avocats qu'il faut aller, car il sont d'ordinaire sevères la dessus, et il s'imaginent que c'est un grand crime, que de disposer en fraude de la loi. Ce sont des gens de difficultés et qui sont ignorans des detours de la conscience. Il y a d'autres personnes a consulter, qui sont bien plus accommodantes, qui ont des expédiens pour passer doucement par dessus la loi *et rendre juste ce qui n'est pas permis*; qui savent applanir les difficultés d'une affaire, *et trouver des moyens d'éluder la coutume par quelque avantage indirect*, sans celà, où en serions nous tous les jours? Il faut de la facilité dans les choses, autrement nous ne ferions rien; je ne donnerai pas un sol de votre métier.

Ma femme m'avoit bien dit que vous étiez honnête homme.

Ah, ah, ah, ah! *comme je leur ai donné l'épouvante! Voila des sortes de gens d'avoir peur de moi qui ont peur des autres.* Ma foi il n'est que de jouer d'adresse en ce monde si je n'avois tranché du grand seigneur, *et n'avois fait le brave, ils n'auraient pas manque de me haper!* Ah, ah, trallérara!!

Ah! traître. Ah! fripon, c'est donc vous Faquin. Maraud, pendard, impudent, téméraire, insolent, effronté, coquin, filou, voleur, vous osez nous faire peur?

Messieurs, je ne suis point voleur.

Je suis *Médecin passager*, qui vas de ville en ville, de province en province, de royaume en royaume, pour chercher, *d'illustres matières* à ma capacité, pour trouver des *malades dignes de m'occuper*, capables d'exercer *les grands et beaux secrets* que j'ai *trouvés dans la médicine.* Je dedaigne de m'amuser à *ce menu fatras de maladies ordinaires*, a ces bagatelles de *rhumatismes* et de *fluxions*, a ces *fievrotes*, a ces *vapeurs* et a ces *migraines.* Je veux *des maladies d'importance*, de bonnes *fièvres* continues, avec des *transports au cerveau*; de bonnes fievres pourprées, de bonnes pestes, de bonnes *hidropisies formées*, de bonnes pleurésies avec des inflammations de poitrine. C'est là que je me plais, *c'est là que je triomphe*; et je voudrais monsieur, que vous eussiez toutes les maladies que je viens de dire, *que vous fussiek abandonné de tous les médecins, déssesperés, a l'agonie, pour vous montrer l'excellence* de mes remèdes et l'envie que j'aurais de vous rendre service.

Je vous suis obligé, des bontés que vous avez pour moi.

Que diantre faites vous de ce bras là?

Comment?

Voilà un bras que je me ferais couper tout a l'heure, si j'étais que de vous.

Et pourquoi?

Ne voyez vous pas qu'il tire a soi toute la nourriture et qu'il empèche ce coté là de profiter?

Voilà un médecin, vraiment qui parait fort habile.

Oui, mais il va un peu bien vite.

Tous les grands médecins font comme celà.

Le ciel en soit loué. Me voilà delivré d'un grand fardeau

Le malade imaginaire.

Que diable est cela? Ils n'ont rien que les grands seigneurs a me reprocher; et moi, je ne vois rien de si beau que de hanter les grands seigneurs. Il n'y a qu'honneur et que civilité avec eux, et je voudrais qu'il m'eut couté deux doigts de la main et etre né comte ou marquis!

Le Bourgeois gentilhomme.

Votre paresse, enfin me scandalise.
Ma muse, obéissez moi;
Il faut ce matin sans remise,
Aller au lever du roi.
Vous savez bien pourquoi.
Et ce vous est une honte,
De n'avoir pas été plus prompte,
A le remercier de ses fameux bienfaits.

Remerciement au roi.

Adieu; pour ce coup, ceci doit vous suffire.
Et je vous ai plus dit, que je ne voudrais dire.
Avez vous encore à lâcher quelque trait?
Non, non, ne parlons plus, c'est fait.

Les Femmes savantes.

ADVERTENTIEN.

Aanbesteding.

Men is van voornemen op Maandag den 13. Mei aanstaande, des middags ten 12 ure, op het Bureau van den Heer Kolonel kommanderende het Regiment, in de Nieuwstraat, Wijk H. No. 259, met gesloten briefjes te doen Aanbesteden de levering van VLEESCH, AARDAPPELEN, WINKELWAREN enz. voor het 7e Regement Infanterie alhier in garnizoen, waarvan de voorwaarden bij den 1. Luitenant-Kwartiermeester, op de Pottekade, hoek van de Nieuwstraat, No. 58, bij de Wed. *Brandenburg*, van af 1. Mei, van 's morgens 9 tot 12 ure ter lezing zullen liggen.

Administrateurs van het 3e Bat. des Regs.,
Op Last,
De 1. Luitenant-Kwartiermeester,
VAN RIJEN.

VLISSINGEN, den 5. Mei 1844. Het BESTUUR van de alhier (ten jare 1819 door het *Departement tot Nut van 't Algemeen* daargestelde SPAARBANK, mogt zich op heden in het 25jarig bestaan dier Inrigting verheugen, en acht het niet ongepast daarvan openlijke vermelding te doen.

De toenemende bloei dezer Inrigting getuige van het nut dat dezelve voor velen die daarvan een gering gebruik hebben gemaakt, heeft teweeg gebragt; mogt zulks tot een spoorslag voor anderen zijn, om ook in deze hun welbegrepen belang niet langer te veronachtzamen, en alzoo deze heilzame Inrigting voortdurend voor de minvermogenden, een bron van zegen zijn en blijven.

§ § § De ondergeteekende, hare Zaken betreffende den Handel van STEEN- en BUSKOLEN en BRANDHOUT op heden geheel aan haren Zoon *F. WIBAUT* hebbende overgelaten, bedankt hiermede hare geëerde Begunstigers voor het vertrouwen en de toegenegenheid eene reeks van jaren haar en hare firma geschonken, haar Zoon en opvolger tevens ten vriendelijkste in hetzelfde vertrouwen en dezelfde toegenegenheid aanbevelende.

VLISSINGEN, 1. Mei 1844. Wed. WIBAUT,
Geb. M. C. DE LA BIE.

§ § § Blijkens bovenstaande Advertentie, de Affaire van STEEN- en BUSKOLEN en BRANDHOUT van mijne Moeder op heden geheel hebbende overgenomen, beveel ik mij door deze zoo wel bij mijne als hare Begunstigers, zoo in als buiten de Stad, beleefdelijk aan, belovende te zullen trachten dat vertrouwen waardig te maken, dat zijne Ouders zoo vele jaren genoten hebben.

VLISSINGEN, 1. Mei 1844. F. WIBAUT.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7 Mei. Sedert den 4 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Geertruida, W. K. Boswijk, Bordeaux, wijn; Brittanus, J. Oltmans, Aalburg, garst; Columbine, W Robertson, Auxcayes, koffij; Frundschaff, J. Hilmers, Jaden, haver en garst; Nufke Maria, B. E. Fulfs, Malmo, garst; Julie en Caroline, J. Jacobsen, Noorwegen, hout en ijzer; Clara Catharina, H. H. Kilts, Corsoer, Catharina, P. P. Akkerman, Greifswald, Trevenner, J. Jorgensen, Fraborg, alle garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Die Eiche, J. Worsy, Stettin, Barbara Catharine, J. Bohn, beide Londen; de 3 Gebroeders, C. Kekhoff, de Hoop, J. de Boer, beide suiker, Hamburg; Marie Louise, B. Geelvink, Embden, Godfried August, J. Bette, Dantzich, beide stukgoed.

— Den 6. dezer arriveerden alhier Z. M. fregat Rhijn, kapitein luitenant ter zee Bouricius, en Z. M. stoomschip Curaçao, beide van het Nieuwediep, zijnde laatstgemelde weder naar zee gestoomd.

VEERE, den 6. Mei. Eergisteren is naar zee gezeild de kof Zorgvliet, R. Berghuis, van Middelburg naar Cherburg, met tarwe.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.